

[Økonomi- og budgetministeren.]

retages, og derfor er jeg helt uenig med fru Lis Møller, når hun siger, at det er en meget letsindig linje, der her er anlagt.

Jeg forstår, at fru Lis Møller var inde på nogle finanspolitiske betragtninger vedrørende særtolden. Dette har intet med særtolden at gøre. Hvad enten vi havde gennemført særtolden eller ikke — eller den midlertidige importafgift, som den hedder, for nu at tale korrekt — så ville vi have fremsat dette forslag, fordi vi mener, det både er rimeligt og fornuftigt. Derfor forstår jeg måske nok, at fru Lis Møller med et lidt lettelsens suk citerer udtalelser fra før den franske revolution, nemlig: „Efter os kommer syndfloden.“ Jeg forstår, at fru Lis Møller er glad for, at hun nu ikke længere har ansvaret for det. Det er nemlig rigtigt, at efter den tidligere regering kom syndfloden. Det sker ikke efter den nuværende regering. Vi vil fastholde en stram finanspolitik.

Når fru Lis Møller rejser spørgsmålet om at modtage børn fra udlandet, forstår jeg udmærket godt den menneskelige baggrund for at foreslå det, og det vil da heller ikke møde nogen modvilje fra regeringens side at overveje sådanne spørgsmål. Men fru Lis Møller skal være klar over, at det koster penge. Jeg forstår, at de statsfinansielle betragtninger pludselig glider i baggrunden, når det drejer sig om udenlandske børn og ikke om danske børn. Jeg noterer det bare i forbifarten — ikke fordi jeg vil sige noget som helst ondt om tanken, for jeg synes, vi har en almenmenneskelig pligt til at afvikle og modvirke, hvad der er af dårlighed også uden for vort eget land.

Fru Nathalie Lind gjorde nogle forskellige bemærkninger, som jeg til dels har svaret på i det, jeg svarede fru Lis Møller. Men jeg vil gerne tilføje én ting: når fru Nathalie Lind taler om, at det, vi foreslår her, er en økonomisk lettelse for de velhavende akademiske grupper, beder jeg om at få den udtalelse nærmere motiveret i dens videre politiske perspektiv. Jeg tror ikke, fru Nathalie Lind kan fastholde, at det her drejer sig om særlige privilegier, særlige lettelser for de velstående akademiske grupper. Men jeg vil da gerne tage den betragtning, der ligger bag ved fru Nathalie Linds ord, til indtægt for, at når vi kommer til at diskutere lønproblemer for de velstillede akademiske grupper,

hvad enten de er sagførere eller andet, har jeg fru Nathalie Linds tilslutning til at vise en tilbageholdenhed, som den tidligere regering ikke viste. På anden måde kan fru Nathalie Linds bemærkninger ikke forstås, og ud fra det synspunkt takker jeg for bemærkningerne.

Til hr. Ole Vig Jensen kun den bemærkning, som socialministeren har svaret på, at socialministeren ikke har været udsat for pressionsgrupper. Jeg har heller ikke hørt om, at der skulle være nogen pressionsgrupper, der havde medvirket. Men det generede mig lidt, at hr. Ole Vig Jensen sagde, at det var pressionsgrupper, som var privilegerede. Jeg vil bede om at få det nærmere motiveret. Jeg tænker på de indkomstpoltiske overvejelser, vi i det kommende år kommer til at stå i, når man nu pludselig fra de radikales side for disse indtægtsmellemgupper taler om privilegerede mellemgrupper, og når man fra venstres side taler om de sænlig privilegerede, højt gagerede akademiske grupper. Jeg interesserer mig for at høre, hvad det er, man egentlig mener, og om man har nogen vejledning til mig som økonomi- og lønningsminister med hensyn til, hvad jeg skal gøre i fremtiden.

Albertsen: Jeg kan da godt forstå, at de tre ordførere fra venstre, konservative og radikale efter alt at dømme ikke befinder sig sænlig godt i dag. Det er karakteristisk, at det er ikke de tre samme ordførere, som da vi behandlede lovforslagene i foråret, bortset fra at den daværende minister i dag optræder som venstres ordfører. Jeg erindrer de udtalelser, som dengang faldt fra de ærede medlemmer fru Clara Munck og fru Grethe Philip. Fru Grethe Philip sagde: vi stiler imod, at disse ophold skal være gratis i daginstitutionerne, og fru Clara Munck sagde: vi ville selvfølgelig hellere være i den situation at lette for disse grupper, der her kommer ind i billedet, mens det daværende medlem fru Eva Ree sagde: det er med inderlig ulyst, man går ind i denne problematik og tager stilling dertil, og det er kun, fordi forholdene tvinger dertil. Nu kommer altså repræsentanter for de samme partier i dag og siger: ja, men hvis man nu har disse penge, hvorfor så ikke bruge dem til en hel bunke andre ting? Det havde været nyttigt, om vi dengang havde fået præsenteret en